

Čís. 6406.

Nezbytnou složkou subjektivní skutkové podstaty zločinu zpronevěry je vědomí hmotné protiprávnosti zadržetí nebo přivlastnění cizí svěřené věci.

Otázka, zda je pachatel měl či nikoliv, je otázkou právní.

(Rozh. ze dne 24. listopadu 1939, Zm II 245/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. z., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a vrátil věc soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti nelze upřít oprávnění, pokud, uplatňujíc důvody zmatečnosti podle § 281, č. 5, 9, písm. a) tr. ř., vytýká rozsudku nejasnost a neúplnost co do zjištění subjektivní stránky činu, jímž byl obžalovaný uznán vinným, totiž zločinu zpronevěry.

Po stránce subjektivní se ke skutkové podstatě zpronevěry vyžaduje kromě úmyslu, věc svěřenou za sebou zadřžeti nebo si ji přivlastniti, také vědomí hmotné protiprávnosti zadržetí nebo přivlastnění svěřené věci. Napadený rozsudek sice zjišťuje objektivní děj, ve směru subjektivním však pouze uvádí, že zjištěné jednání obžalovaného tvoří i po stránce subjektivní skutkovou podstatu zločinu zpronevěry. Jelikož se v rozsudkovém výroku pouze uvádí, že obžalovaný za sebou zadržel a sobě přivlastnil věci jemu svěřené, schází v rozsudku zjištění vědomí protiprávnosti, nezbytné to složky subjektivní stránky skutkové podstaty zločinu zpronevěry. Tento nedostatek by sám o sobě nečinil rozsudek zmatečným, kdyby rozsudek obsahoval skutková zjištění, z nichž by se dalo dovoditi vědomí protiprávnosti, otázky to právní. Tento předpoklad není však v souzeném případě splněn, neboť rozsudek pouze zjišťuje, že se obžalovaný u četnictva k činu doznal, že u vyšetřujícího soudce vinu popřel a tvrdil, že jde o poměr civilněprávní, že i při hlavních přeličeních dne 22. srpna 1939 a 12. září 1939 setrval na své obhajobě před vyšetřujícím soudcem a že při posledním hlavním přeličení dodal, že se vyšetřujícímu četníku přiznal. Nálezací soud nezaujal stanovisko k těmto různicím se a protichůdným tvrzením obžalovaného, který původně čin doznal a později popíral vědomí protiprávnosti, tedy trestnost skutku, a nezjistil, jak bylo jeho povinností, které obhajobě obžalovaného věří, zejména zda měl obžalovaný proti firmě H. tvrzenou vzájemnou pohledávku, nebo zda aspoň mohl míti za to, že ji má. Jsou proto skutková zjištění, která by mohla a měla sloužiti za podklad pro řešení otázky vědomí protiprávnosti, neúplná, pokud se týče nejasná a rozsudek je důsledkem toho již z uvedených důvodů zatížen zmatky podle § 281, č. 5, 9, písm. a) tr. ř.